

der ikke ved Resolutionens Vedtagelse blev paalagt Staterne nogensomhelst Forpligtelse ud over dem, som selve Pagten paalægger, besluttede den danske Delegation at slutte sig hertil, og General *Birke* udtalte derfor i Udvalget, at den danske Delegation i Overensstemmelse med sine i 1923 og 1924 afgivne Erklæringer sluttede sig til den svenske Delegations Synspunkter, som den i et og alt delte. Endvidere udtalte Generalen, at han absolut ikke troede, at den i Resolutionsforslagets sidste Stykke nævnte Fremgangsmaade, der gaar ud paa at indbyde Stater til overfor Raadet forud at opgive, at de i bestemt angivne Konfliktstilfælde vil stille en nærmere angivet militær Styrke til Folkeforbundsraadets Raadighed, vilde føre til praktiske Resultater, og at han tværtimod frygtede for, at det kunde fremkalde en Atmosfære, der ikke var gunstig for de Maal, man tilstræbte, og i givet Tilfælde vilde kunne føre til nye og beklagelige Skuffelser.

Da Udvalgets Formand (Hr. *Benes*) havde bekræftet, at den svenske Delegations Forstaaelse af Resolutionen, at den ikke vilde paalægge Magterne nye Forpligtelser, var rigtig, erklærede Dr. *Nansen* (Norge), at han havde haft til Hensigt at fremsætte en lignende Udtalelse som den svenske Delegation, men at han nu ansaa dette for usødvendigt.

Underudvalgets Forslag blev efter nogen Forhandling vedtaget med en af General *Birke* foranlediget mindre Ændring i Resolutionens sidste Stykke og oversendt til Forsamlingen, der vedtog den (se Bilaget).

Den sidste Sag, der blev forhandlet, var det under 5) nævnte Forslag fra Finland om *Tilvejebringelse af finansiell Hjælp for en Stat, som blev gjort til Genstand for et krigerisk Angreb*.

Dette Forslag havde været til Undersøgelse i det finansielle Udvalg under dettes Møder fra 8.—14. Juni 1927, og dette havde afgivet en Beretning om den tekniske Side af Problemet. I denne Beretning, der i dansk Oversættelse findes blandt Bilagene, blev Problemet Vanskeligheder belyst, og Udvalget udtalte som sin Mening, at i Almindelighed kunde en saadan Støtte kun ydes i Form af et Laan, som de andre Forbundsmedlemmer gik ind som Garanter for, hver med et Beløb, som forud var fastsat. Sagen havde derefter været forelagt for Raadet paa dettes Møde i Juni 1927, og her var det blevet besluttet at udsende det finansielle Udvalgs Beretning til samtlige Medlemmer af Forbundet. Spørgsmaalet blev derefter genoptaget paa Raadets Møde den 8. September 1927; men da der indtil dette Tidspunkt kun forelaa Svar fra 5 Stater, besluttede Raadet ikke at tage Stilling til Sagen, men oversende den til Forsam-

lingen, der afgav den til Behandling i 3. Udvalg.

I Udvalget fremsatte Hr. *Holsti* (Finland) Forslag til en Resolution gaaende ud paa, at Forsamlingen skulde anmode Raadet om at lade denne Sag viderebehandle, saaledes at den eventuelt senere kunde forelægges paa en Konference. Til dette Forslag havde Udvalgets Bureau foreslaaet en Tilføjelse om, at det var ønskeligt, at saavel dette Forslag som det Materiale, der var indsamlet af Sekretariatets juridiske Sektion angaaende Pagtens Artikel 16, blev henvist til Behandling i det i ovennævnte Resolution (se Bilaget) foreslaaede Udvalg til Studium af Sikkerhedsspørgsmaalet.

Paa Grundlag af disse Forslag fandt der en længere Forhandling Sted, nogle Stater, navnlig Polen, Rumænien, Grækenland og Czekoslovakiet gav det finske Forslag ubetinget Tilslutning, medens en Række andre vel vilde stemme for Problemet nærmere Undersøgelse, men tog Forbehold med Hensyn til selve Sagen og de Forpligtelser for Staterne, som vilde følge af dens Gennemførelse.

Da den danske Regering ikke havde taget endeligt Standpunkt til Forslaget, men i Delegationens Instruks kun havde fremsat nogle foreløbige orienterende Bemærkninger og forbeholdt sig at give Delegationen nærmere Instruktion efter modtagen Indberetning om Sagens Forløb, fandt den danske Delegation det rettest, selv om den foreslaaede Resolution kun tilsigtede at anbefale Problemet til nærmere Undersøgelse, dog at tage et vist Forbehold overfor selve Spørgsmaalet. General *Birke* udtalte derfor, at den danske Delegation samtidig med, at den stemte for Resolutionsforslaget, ønskede at understrege, at dette kun betød en Anbefaling af en senere Undersøgelse af Problemet for at naa til større Klarhed over Karakteren og Rækkevidden af de deraf følgende Forpligtelser saavel som over den Maade, hvorpaa Sagen kunde føres ud i Livet; thi navnlig dette sidste Spørgsmaal fortjente særlig Opmærksomhed, hvis man ved Planens Realisation skulde naa det Maal, man tilsigtede, nemlig at gavne Fredens Sag uden i visse Tilfælde at risikere den modsatte Virkning.

Sluttelig vedtoges den foreslaaede Resolution med nogle mindre Ændringer og oversendtes til Forsamlingen, der vedtog den (se Bilaget).

4. Udvalg.

1. Dette Udvalg, der præsideredes af den hollandske Delegerede, *Jonkheer van Eysinga*, kunde ved en Gennemgang af de afsluttede Regnskaber for 1926 og af Budgettet for 1928 paany konstatere, at Forbundets Finanser be-